திராவிடர் திருமணம்

பெரியார்

வெளியீடு:
பெரியார் திராவிடர் கழகம்
29. இதழியலாளர் குடியிருப்பு
திருவள்ளுவர் நகர் - திருவான்மியூர்
சென்னை - 600 041

நூல் கிடைக்குமிடம்

பெரியார் படிப்பகம்
பேருந்து நிலையம் அருகில்
மேட்டூர் அணை - 636 401
9786316155

பெரியார் படிப்பகம்
அரசு விரைவுப் பேருந்து நிலையம் அருகில்
காந்திபுரம் - கோவை
9843323153

விமர்சனங்களை அனுப்ப - periyardk@gmail.com

www.periyardk.org

பதிப்பு ஆண்டு : 2010 மார்ச் 07

தாலிகட்டுதல் என்னும் சடங்கு ஒழிந்த திருமணம்!

சிவகாமி - சிதம்பரனார் புனர் விவாஹம்

திருமதி ஈ.வெ.ரா நாகம்மையார் அவர்கள் நடத்திவைத்தனர்.

இத்திருமணமானது மணமக்கள் மனமொத்து மெய்க் காதல் கொண்டு தாங்களாகவே தைரியமாய் முன்வந்து சீர்திருத்த முறையில் ஆண் பெண் இருவரும் சம உரிமையோடு வாழ்க் கையை நடத்துவதற்கேற்றதோர் சுயமரியாதைத் திருமணமாகும். இதைப் பலர் அதிசயமாக நினைக்கலாம். இதில் ஒன்றும் அதிசய மில்லை. ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் சேர்ந்து செய்து கொள்ளும் திருமணம்தான் இது. ஆனால் நம் நாட்டில் வெகு காலமாக வேரூன்றி கிடக்கும் அர்த்தமற்ற சடங்குகள் இல்லாமலும் பெண்ணை ஆண் அடிமையாக்குதற் கறிகுறியாகிய தாலிகட்டுதல் என்னும் சடங்கு இல்லாமலும் சீர்திருத்த உலகத்துக்கேற்ற முறையில் இத்திருமணம் நடந்திருக்கிறது.

பெண்கள் விடுதலையடைந்து ஆண்களோடு சம சுதந்திரத் துடன் வாழ வேண்டும் என்ற அடிப்படையான கொள்கையுடைய சுயமரியாதை இயக்கம் தோன்றியிற்றைக்கு 4, 5 வருஷங்களே யாயினும் இதுவரை இம்மாதிரி பல சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் நடந்தேறியிருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இம்மாதிரி புதுமுறைத் திருமணத்தில் கர்னாடகப் பிடுங்கல்களால் பலவித இடைஞ் சல்கள் ஏற்படுவது சகஜமே. அதைப் பொருட்படுத்தாமல் இளைஞர்கள் தைரியமாய் முன் வர வேண்டும்.

இத்திருமணத்தில் தாலி கட்டுதல் என்னும் சடங்கு நீக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கலியாண காலத்தில் பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை தாலி என்னும் ஒரு கயிற்றைக் கழுத்தில் கட்டித் தனக்கு அடிமை என்று நினைத்து கேவலமாக கடித்து வருவதானது எருமை மாடுகளை விலைக்கு வாங்கி அதன் கழுத்தில் ஒரு கயிற்றைக் கட்டி இழுத்து வந்து நடத்துவது போலவேதானாகும்.

பெண்களுக்குக் கழுத்தில் தாலி கட்டுவதின் கருத்து கலியாணம் ஆனது ஆகாதது என்ற அடையாளத்தைக் காட்டு வதற்கும் இன்னான் பெண்டாட்டி என்ற உரிமையை நிலை நாட்டு வதற்கும் பிறத்தியான் அப்பெண்ணைக் காதலிக்கா திருப்பதற்கு மென்றே கருதப்பட்டு வருகிறது. அப்படியானால் ஆண்களில் கலியாணம் ஆனவன் ஆகாதவன் என்பதற்கும், இன்னாளுடைய புருஷன் என்பதற்கும், பிற மாதர் காதலிக்கா திருக்கும் பொருட்டு அடையாளம் வேண்டியதவசியமல்லவா? *அதற்காக கல்யாண காலத்தில் ஆண்கள் கழுத்திலும் ஒரு தாலி கயிறு கட்ட வேண்டும். அப்படியல்லாமல் பெண்களை மட்டும் ஏமாற்றிக் கழுத்தில் தாலிக் கயிற்றைக் கட்டி அடிமைப் படுத்தி வருவது கண்டித்து ஒழிக்கத் தகுந்ததோர் சடங்காகும் என்பதில் கடுகளவும் சந்தேக மில்லை. அதோடு மனைவியிழந்த புருஷன் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம்.* ***கணவனையிழந்த கன்னிகை தான் ஆயுள் மட்டும் தன் காலத்தை விதவை என்ற கட்டுப் பாட்டில் கழிக்க வேண்டும் என்ற மூடப்பழக்கம் ஒழிந்து நமது மணமகள் செல்வி சிவகாமி போல தைரியமாய் முன் வர வேண்டும்.*** *இதற்குத் தோன்றும் இடையூறும் எதிர்ப்பும் அர்த்தமற்ற அநாகரீகமான செய்கை யென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அத்தகைய எதிர்ப்பை யும் இடைஞ்சலையும் மூடக் கட்டுப்பாடுகளையும் உதறித் தள்ளி தம் பகுத்தறிவை உப யோகித்து அர்த்தத்தோடு கூடிய செய்கை களையும் நடவடிக்கை களையும் நமது வாழ்வின் லட்சியமாகக் கொள்வதே மக்களின் சுயமரியாதைக் கடையாளமாகுமென்பதை உங்களுக்குக் கூறி மணமக்களை மனமாற வாழ்த்துகிறேன்.*

குறிப்பு:- *5. 5. 30 தேதி திங்கட்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு கும்ப கோணம் பிரபல மிராஸ்தாரும், முனிசிபல் கவுன்சிலரும் ஆனரரி மேஜிஸ் திரேட்டு மாகிய உயர்திரு. குப்புசாமி பிள்ளை அவர்கள் செல்வி*

திருமதி சிவகாமி அம்மைக்கும் தமிழ் பண்டிதர் சாமி சிதம்பரனார் அவர்கட்கும் ஈரோடு திரு. ஈவெ.ரா. அவர்கள் தோட்டத்தில் 2-வது சுயமரியாதை மகாநாட்டுக் கென அமைத் திருந்த சிங்காரக் கொட்டகையில் திருமணம் மிகச்சிறப்பாக நடந்தேறியது. திருமதி ஈ.வெ.ரா. நாகம்மையார் அவர்கள் நடத்தி வைத்த திருமணத்தில் பேசியது.

பெரியார் - குடி அரசு - 11.05.1930

குழந்தைகளுடன் மணமக்கள் திருமணம்

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!!

இங்கு இன்று நடைபெறப்போகும் திருமணமானது நமது நாட்டில் இப்போது புதியதாய் தோன்றியிருக்கும் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் கொள்கைகளில் ஒரு அம்சமாகிய மூடப்பழக்க வழக்கங்களை ஒழிப்பதென் னும் திட்டத்தில் சேர்ந்ததாகுமே தவிர இதில் புதிதாய் புகுத்தும் கொள்கை ஒன்றுமே இல்லை. தீண்டாமை ஒழிப்பதென்பதற்கு முக்கியமாய் வேண்டியது எப்படி வெறும் மனம் மாற்றம் என்பதைத்தவிர அதில் வேறு தத்துவமோ, தப்பிதமோ, தியாகமோ இல்லையோ அதுபோலவே தான் இந்த விதவா விவாகம் என்பதற்கும் எவ்வித தியாகமும் கஷ்டமும் யாரும் பட வேண்டியதில்லை. ஒரு பெண்ணையோ, பல பெண் களையோ மனைவியாகக் கட்டி அனுபவித்தவனும் ஒரு பெண் ணையோ, பல பெண்களையோ வைப்பாட்டியாக வைத்தோ தற்காலிக விபசார சாதனமாக அனுபவித்தோ வந்துள்ள, அனு பவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு புருஷனை ஒரு புதுப் பெண் மணப்பது இன்று எப்படி வழக்கத்தில் தாராளமாய் இருந்து வரு கின்றதோ அதுபோலத்தான் அப்படிப்பட்ட ஒரு பெண்ணையும் ஒரு புருஷன் மணப்பது முறையாக வேண்டும் என்று சொல்லு கின்றோமே தவிர மற்றபடி காரியத்திற்கு ஒவ்வாததும் யுக்திக்கு ஒவ்வாததும் உலகத்தில் பெரும்பான்மையான மக்களின் நடப் புக்கு விரோதமாகக் கூட சில வகுப்புகளில் இருந்ததுமான தத்து வங்கள் எதுவும் அதிலில்லை.

நமது நாட்டிலுள்ள மூடப்பழக்க வழக்கங்களிலெல்லாம் இது மிகவும் முக்கியமான மூடப்பழக்கவழக்கமாகும். மற்றொரு வர் அனுபவித்த பெண்ணை அல்லது அனுபவித்துக் கொண்டி ருக்கிற பெண்ணை ஒரு புருஷன் பார்த்தால் அவளை அனுபவிப் பதற்கு திடீர் என்று ஆசைப்படுகிறான். அவற்றில் சிலது அனுபவிக்க கிடைத்து விட்டால் சிலசமயங்களில் தனது முழு வாழ்க்கையில் அடையாத ஒரு பெரும் பேற்றை அனுபவித்ததாக மகிழ்ச்சியடைவதோடு தனக்குள்ளாகவே ஒரு பெரும் பெருமை யையும் உற்சாகத்தையும் அடைகின்றான். அதிலும் தாசிகள், வேசி கள், பிரபல குச்சிக்காரிகள் ஆகியவர்கள் விஷயத்தில் மனிதன் கொள்ளும் ஆசைக்கு அளவே இல்லை. ஆகவே இம்மாதிரி தற்கால அவசியமாக செய்துவரும் காரியங்களில் உள்ள மனப் பான்மையைவிட இந்த மாதிரி விதவா விவாகத்தில் ஒரு மனிதனி டம் அதிகமான மனப்பான்மையோ மனமாற்றமோ நாம் ஒன்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஆயிரம் பெண்களை அனுபவித்த புருஷனின் திருமண விஷயத்தில் இல்லாத குற்றம் ஒரு புருஷனை மாத்திரம் அனுப வித்த பெண்ணிடம் எப்படி வந்து விடும் என்று யோசித்துப் பார்த்தால், விதவா விவாகம் என்பது யாருக்கும் அதிசயமாய்த் தோன்றாது.

பெண்களுக்கு சுதந்திரம் இல்லை என்பதும் பெண்கள் அடிமைப் பிறவி என்பதும் தான் விதவை தன்மையின் அஸ்தி வாரமாகும். பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் ஏற்பட்டு விட்டால் விதவைத் தன்மை தானாகவே பறந்துபோய்விடும். உதாரணமாக மனைவி இழந்த புருஷனைக் குறிப்பிட நமக்கு வார்த்தையே இல்லை. ஏன் இல்லை? அவர்களுக்குள்ள சுதந்திரத் தினால் தங்களின் அப்படிபட்ட ஒரு நிலையைக் காட்ட ஒருபெயரை பழக்கத்தில் கொண்டு வருவதற்கில்லாமல் செய்து விட்டார்கள்.

சாதாரணமாக **கணவனிழந்த பெண்ணை எப்படி விதவை என்று கூப்பிடுகின்றோமோ அதுபோலவே மனைவியை இழந்த புருஷனை விதவன் என்று கூப்பிடவேண்டும்.** ஆனால் நமது நாட்டில்தான் அப்படிக் கூப்பிடுவதில்லை. மேல் நாட்டில் விடோ, விடோயர் என்கின்ற பதங்கள் இருக்கின்றன. இந்த விடோ என்பதும் விதவை என்பதும் ஒரு சொல் மூலத்திலிருந்து தான் வந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். இதுவும் வடமொழி

யாகவே இருப்பதால் வடமொழிக்கும், மேல் மொழிக்கும் மற்ற வார்த்தைகளுக்குள்ள சம்மந்தம் போலவே இதற்கும் இருக் கின்றது. ஆனால் நமது புராணங்களில் கூட விதவன் என்கின்ற வார்த்தை இல்லாத தால் புராணகாலம் முதலே ஆண்கள் செய்த சூட்சிதான் விதவைத் தன்மைக்கு காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆகவே இவ்விதத் திருமணம் பகுத்தறிவுக்கும் நடு நிலைக்கும் ஒத்ததே தவிர இதில் குருட்டு நம்பிக்கையோ, ஏமாற்றமோ, கொடுமையோ ஒன்றுமில்லை.

அன்றியும் **இன்றைய மணமகனுக்கு முந்திய மனைவியால் ஏற்பட்ட குழந்தை ஒன்று இருப்பது போலவே மணமகளுக்கும் முந்திய கணவனால் ஏற்பட்ட குழந்தை ஒன்று இருக்கின்றது.** இதிலும் நியாயத்திற்கும், யுக்திக்கும் ஒவ்வாத குற்றங்கள் ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆணும் பெண் ணும் சம உரிமை உள்ளவர்கள் என்று உணர்ந்தால் இது சரி என்று தோன்றும். தவிரவும் பெண்ணுக்கு ஆணுக்குள்ளது போன்ற தனிச் சொத் துரிமை இருக்க வேண்டும் என்கின்ற கொள்கையை அனுசரித்து மணமகன் இந்த மணமகள் பேருக்கு சர்வ சுதந்திரமாய் 5000 ரூ. பெருமான சொத்தை எழுதி வைத்ததானது மிகவும் பாராட்டத் தக்க காரியமாகும்.

தவிரவும் இம்மாதிரி பெண்களுக்கு மறுமணம் என்பது எங்கள் பக்கங்களில் அநேக வகுப்புகளுக்குள் இருக்கின்றது.

சாதாரணமாக விதவைமணம் என்பது மாத்திரமல்லாமல் நமது நாட்டில் விவாகரத்து செய்து கொண்டு மறுமணம் முடித்துக் கொள்வது என்கின்ற வழக்கம் இருந்து வருகிறது. எங்கள் பக்கத்தில் வன்னியர்கள் அதாவது படையாச்சி வகுப்பார், தெலுங்கு செட்டியார்கள், அகம்படியர், சணப்பர்கள் என்று சொல்லும் செட்டிமார்கள், சில வகுப்புப் பண்டாரங்கள் என்பவர்கள், சில வகுப்பு ஆண்டிகள் என்பவர்கள், தேவாங்கர் கள், செங்குந் தர்கள், கற்பூரச் செட்டிமார்கள், போயர்கள், கொத்தர்கள், ஒக்கிலியர்கள் முதலிய வகுப்புகளில் சிலவற்றில் இரண்டும் சிலவற்றில் ஒன்று மாத்திரமும் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் இப்போது மேற்கண்ட வகுப்பார்களில் கூட பலர் அவ்வழக்கங்கள் கூடாதென்று கருதுகின்றார்கள் என்று தெரிந்து விசனிக்கிறேன். சில இடங்களில் அனுபவத்தில் இல்லாமலும் இருக்கின்றது என்றாலும் எங்கள் வகுப்பு அதாவது பலுஜ நாயுடு

என்பது போன்றவை களில் முன்னால் வழக்கம் இருந்ததோ இல்லையோ என்பதைக் கவனியா மல் இப்போது செய்யப்பட வேண்டும் என்று எங்கள் மகாநாடுகளில் தீர்மானமாய் இருக்கின் றது. எனது தங்கை பெண்ணுக்கே விதவை மணம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றது.

ஆகவே இம்மாதிரி மணம் புதியதென்று சொல்வதற்கோ, அல்லது இயற்கைக்கும் மனிதத் தன்மைக்கும் விரோதமான தென்றோ யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. இதை ஆட்சேபிப் பவர்களை நான் மனிதர்கள் என்றே ஒப்புக் கொள்ளமாட்டேன். அவர்களுக்குச் சுயமரியாதை இருக்கும் என்றும் நான் கருத மாட்டேன்.

சாதாரணமாக நமது நாட்டில் விதவைகள் உள்ள வீடுகளில் நடக்கும் காரியங்கள் எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். அநேகச் சிசு கொலைகளும் அநேக மன வருத்தங்களும் இயற்கைக்கு விரோத மான காரியங்களும் ஏதாவது ஒன்றும் நடந்த வண்ணமாகவே இருந்து வருகின்றது. இதனால் பல கொலைகளும் நடக்கின்றன. சில இடங்களில் பெண்கள் வெளியில் ஓட ஓட அழைத்து வந்து பந்தோபஸ்தில் வைக்கப்படுகின்றனர். சில இடங்களில் முறைகள் என்பது தவறியும் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் என்னவென்று பார்த்தால் இயற்கை உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தி வைப்பதேயாகும். **இயற்கை உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தும் படியான எந்த கொள்கைகளும், சட்டங்களும் ஒரு நாளும் சரியாக நடைபெறவே நடை பெறாது.** அப்படி எங்கா வது நடை பெற்றாலும் அது நிலைத்திருக்கவே முடியாது.

இந்தக் கொடுமைகள் இப்படி இருக்குமானால் 4 பெண்கள் 5 பெண்கள் கூடி ஒரு ஆணைத் தங்கள் இன்பத்திற்கென்று ஏற்படுத்தி அவ னுக்கு நல்ல போஷனையும், அழகும் செய்து அடைத்து வைத்து அவனைத் தங்களது காம இச்சைத் தீர்க்கும் இன்பப் பொருளாய் அனுபவிக்கும் காலமும், வீட்டு அடிமை யாய் நடத்தப்படும் காலமும் வந்துவிடும் என்று தான் கருது கிறேன். அப்படி வந்தால் நான் ஆச்சரியப்பட மாட்டேன். ஆண் களினது கருமத்தின் பயன் என்றுதான் அதைக் கருதுவேன்.

தவிர சுயமரியாதைக் கலியாணம் என்பதில் புதிய முறை யோ, புதிய சடங்கோ ஒன்றுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அர்த்தமற்றதும், பொருத்தமற்றதுமான

சடங்குகள் வேண்டாம் என்பதும் அனாவசியமான அதிகச் செலவும் அதிகக் காலக் கேடும் இருக்கக்கூடாது என்பதும் தான் சுயமரியாதைக் கலியாணத்தின் முக்கிய தத்துவமாகும்.

ஆதலால் உள்ள சடங்குகளையும், பணச்செலவையும், காலச் செலவையும் குறைத்து நடத்துவதே இத்திருமணத்தின் முக்கிய கொள்கை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் திருமணம் என்பது ஒரு பெண்ணுக்கும் ஒரு ஆணுக்கும் ஏற்பட்டக் கூட்டு வாழ்க்கையின் ஒப்பந்தம் என்பதும் இத் திருமணம் இந்த மணமக்களின் இந்த உலக மானுஷிக வாழ்க்கைக்கேதான் என்பதும் உணர்ந்து மணமக்கள் மணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்பது சுய மரியாதைத் திருமணத்தில் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

அதாவது கலியாணம் மனிதத்தன்மைக்கு மேற்பட்டதென்றும் "ஆத்மார்த்த"த்திற்கு என்றும், அதில் ஏதோ "தெய்வீகம்" இருக்கிறதென்றும் கருதி வாழ்க்கையில் உள்ள சுதந்திரங்களையும், இயற்கை இன்பங்களையும் அடையமுடியாமல் செய்யும் ஜீவனற்ற உணர்ச்சியை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதே முக்கியமானதாகும்.

தெய்வீகம் என்கின்ற பதமே சாதாரணமாக நமக்குத் தெரியாது என்பதற்குத்தான் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அதோடு ஆத்மார்த்தம் என்பதும் புலனறிவற்ற சூனியத்திற்குச் சமமானதற்கே பெரிதும் பயன்படுத்தப் படுகின்றது. ஆகவே மனித வாழ்க்கையின் முக்கியமான தத்துவமான இன்ப உணர்ச்சியின் இயற்கை அனுபவத்தை அடைய முடியாமல் தடைசெய்வதற்கு மாத்திரம் பயன்படும் படியாகத் தெரியாத, அர்த்தமற்ற தெய்வீகத்தையும் ஆத்மார்த்தத்தையும் இப்படிப் பட்ட விஷயத்தில் கொண்டு வந்து புகுத்தியதானது மனிதனை வெறும் பிணமாக்குவதற்கும் அடிமையாக்குவதற்குமே பயன்படுத்தச் செய்த புரட்டேயொழிய வேறில்லை. தெய்வீகக் கலியாணத்தில், ஆத்மார்த்த கலியாணத்தில் புருஷனுக்கும் பெண்ணுக்கும் வித்தியாச நிபந்தனைகளும் எஜமான் அடிமைத் தன்மைகளும் எதற்காக ஏற்படுத்த வேண்டும். தெய்வீகத்தில் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் வித்தியாசமுண்டா? ஆத்மார்த் தத்தில் ஆண் ஆத்மா; பெண் ஆத்மாவென்கின்ற பிரிவுண்டா?

எவ்வளவு பெரிய புரட்டுகளை இந்த முக்கியமான காரியத்தில் கொண்டு வந்து போட்டு, இன்பமும், சுதந்திரமும் பாழாக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஆகையால் **புருஷனுக்காகப் பெண்ணும், பெண்ணுக்காக புருஷனும் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து இன்பமடைவதற்கு என்பதை தவிரத் திருமணத்தில் வேறு தத்துவமொன்றும் இல்லவே இல்லையென் பதுதான் திருமணத்தைப் பற்றிய நமது அபிப்பிராயம். இம் மாதிரி மணமக்கள் இருவரும் ஒரு பொது வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக் கொண்டதற்கு அவர்களுக்குள் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தத் திற்குச் சாட்சியத்தைத் தவிர நமக்கு இதில் வேறு வேலை இல்லை.**

ஆகவே நாம் எல்லோரும் சாட்சியத்திற்காகவே அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம், கூடி இருக்கின்றோமென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த மாதிரியான சமுதாய உதவி கூட்டு வாழ்க்கையில் கலந்துள்ள ஒவ்வொருவரும் ஒருவருக்கொருவர் செய்து கொள்ள வேண்டியதேயாகும். இதில் மணமக்கள் கவனிக்க வேண்டிய மற்றொரு விஷயம் என்ன வென்றால் தங்களில் எவருக்கும் எந்த விதத்திலும் வாழ்க்கை நடத்துவதில் பொருப்போ உரிமையோ ஜாஸ்த்தி கம்மியாய் இருக்கின்றது என்று யாரும் கருதிக் கொள்ளக் கூடாது என்பது தான். அதாவது பெண் தான் புருஷனுக்கு அடிமையாயிருக்க கடவுளால் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒரு சுய உணர்ச்சியற்ற ஜீவனென்றோ "கல்லென்றாலும் கணவன் புல்லென்றாலும் புருஷன்," அவன் அடித்தாலும், உதைத்தாலும் அன்னியருக்கு கூட்டிவிட்டு ஜீவித்தாலும் புருஷனே தெய்வம் என்று கருதுகின்ற அடிமை உணர்ச்சிக் கண்டிப்பாய் பெண்ணுக்கிருக்கவே கூடாது. நமது கணவனும் நம்மை போன்ற மனித ஜீவனேயாகும். பெண்ணிடம் அவன் எப்படி நடந்து கொள்ளுகிறானோ அப்படி தான் அவள் தன்னிடமும் நம்மை நடந்து கொள்ள எதிர்பார்க்க முடியும்.

ஒழுக்கத்திலோ, சுதந்திரத்திலோ, உணர்ச்சியிலோ நமக்கும் அவனுக்கும் வித்தியாசம் கிடையா தென்று எண்ணவேண்டியது மாத்திரமல்லாமல் ஒவ்வொரு துறையிலும் அனுபவத்தில் கொண்டு வர வேண்டும். அப்படிப் பட்ட பெண்கள்தான் பெண்கள் நாயகம் என்று அழைக்கப்படத் தக்கவர்கள் ஆவதோடு

பெண்கள் உலகத்திற்கும் பெரிய உபகாரம் செய்தவர்களாவார்கள். முக்கியமாய் இதற்காக வேண்டியேதான் ஆத்மார்த்தம் தெய்வீகம் என்பவைகளிலுள்ள புரட்டுகளை வெளியாக்கக் கட்டாயப் படுத்தப்படுகின்றோம். இது போலவே மணமகனும் தனக்குள்ள உணர்ச்சி, அவா, சுதந்திரம் ஆகிய காரியங்கள் எல்லாம் பெண்ணுக்கும் உண்டென்றும், தான் எவ்வளவு காரியம் பெண்ணிடம் எதிர்பார்க்கின்றோமோ அவ்வளவு காரியம் பெண்ணுக்கும் தன்னிடம் எதிர்பார்க்க முடி யும் என்றும் கருதி அனுபவத்திலும் அதுபோலவே நடக்கவிட வேண்டும். தனக்கு அடிமைக்காக ஒரு பெண்ணை மணம் செய்து கொண்டோமென் கின்ற உணர்ச்சியை அடியோடு மறந்து விட வேண்டும்.

இந்த நாட்டில் பொதுவாக ஒழுக்கம் சீர்பட வேண்டுமா னால் விபசார மென்னும் காரியத்தில் உள்ள கெடுதிகள் நீங்க வேண்டுமானால் விதவைத் தன்மையும், ஆண்களுக்கு விபசார தோஷமில்லை என்கின்ற நடப்பையும் ஒழித்தாக வேண்டும். இவை ஒழிந்தால் உண்மையான காதலின்பமும், வாழ்க்கையில் திருப்தியும், சாந்தியும், ஒழுக்கமும், கட்டாயம் ஏற்பட்டு விடும்.

ஆகவே மேற்கண்ட இரண்டு காரியங்களே பெரிதும் மனிதத் தன்மைக்கும், இயற்கை இன்ப நுகர்ச்சிக்கும் இடையூராய் இருந்து வரு கின்றது.

பெண்களைப் பெற்றோர்களும் ஒரு விஷயத்தை முக்கிய மாய் கவனிக்க வேண்டும்.

அதாவது **பெண்களுக்கும் 16 வயது வரை நல்ல கல்வியைக் கொடுக்க வேண்டும். மனித இயற்கைக்கு விரோதமாக ஆணுக்கு ஒரு விதமும், பெண்ணுக்கு ஒரு விதமுமாக அடக்கத்தையும் அடிமை உணர்ச்சியையும் கற்றுக் கொடுக்கக்கூடாது.**

பெண்ணின் தாய்மார்கள் பெண்களை அவர்களின் மாமியார்கள் வீட்டுக்கு அடிமைக்காக அனுப்புவதாய்க் கருதி, அதற்குத் தயார் செய்யும் வழக்கத்தைவிட்டுவிட வேண்டும். எந்தப் பெண்களையும் தான் ஆண்களுக்குக் கீழ்பட்ட ஒரு பெண் என்றும், தனக்கு ஆண்களைவிட சில அடிமை குணங்களோ, அடக்கக் குணங்களோ வேண்டுமென்று கருதும் படி கற்றுக் கொடுக்கக் கூடாது.

அநேகமாய்த் தானே தனக்கு வேண்டிய காதலனை தெரிந் தெடுத்துக் கொள்ள பெண்களைப் பழக்கப்படுத்த வேண்டும். இம்மாதிரியாகப் பழக்கினோமானால் பெண்கள் உலகம் தலை சிறந்து சுதந்திரம் பெற்று உலகத்திற்குப் பெருத்த உதவியாக இருக்கும்.

இப்போது பெரும்பான்மையான தெய்வீகத் திருமணங்கள் என்பது வெறும் அடிமைத் திருமணமாகவும் பிறர் இஷ்டத்திற்கே முழுப்பொறுப்பும் விடப்பட்டதாகவும், நிற்பந்தத்திற்கும், ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்கும் கட்டிக் கொண்டு எப்படி இருந்தாலும் சரிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதாகவும் இருக்கின்றது. ஆகை யால் அந்த முறைகளும் ஒழிய வேண்டும்.

இன்றையதினம் ஒரு குழந்தையுடனுள்ள ஒரு விதவைப் பெண்ணை மணம் செய்து கொள்ள ஏற்பட்டதால் பலர் விதவை யானாலும் குழந்தை இல்லாத விதவை கிடைக்க வில்லையா என்று சொல்ல வந்து விட்டார்கள்.

இதற்கு முன் பக்குவமான "சாந்தி முகூர்த்தமான" விதவையைக் கலியாணம் செய்தபோது பக்குவமாகாத விதவை கிடைக்கவில்லையா என்றார்கள்.

வேறு ஜாதியில் ஒரு "விதவை"யைக் கல்யாணம் செய்து கொண்ட போது நமது ஜாதியிலேயே ஒரு விதவை இல்லையா என்றார்கள். ஆதலால் இவ்விஷயங்களில் நாம் பொது ஜன அபிப் பிராயத்தைக் கண்டு பயப்படக் கூடாது.

நல்ல வார்த்தையில் மிதமான வழியில் செய்யப்படும் முயற்சி கைகூடவே கூடாது. ஏனென்றால் நமது மக்கள் பெரிதும் பாமர மக்களாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அடிமைகளுக்கு லக்ஷணமே ஒரு சிறு மூட்டையைத் தூக்கச் சொன்னாலும் "முடி யாது போ, உன் வேலையை பார்" என்றுதான் சொல்வார்கள். ஆனால் டவாலியைக் கழற்றி இரண்டு கொடுத் தால் பெரிய மூட்டையாய் இருந்தாலுங் கூட "தூக்குவதற்குள் என்னையா அவசரம்" என்பார்கள்.

ஆகையால் நாட்டைப் புதுப்பிக்க வேண்டு மானால் அமித மான கொள்கையில் போய்க் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அப் போது ஒருபடி நமது பின்னாலேயே மக்கள் வந்து கொண்டி ருப்பார்கள்.

குறிப்பு :- நாகர்கோவில் கோல்டன் தியேட்டரில் திரு. நல்லசிவனுக்கும் திருமதி. கமலாம்பாளுக்கும் 10-09-1930 காலை நடைபெற்ற விதவை மறுமணத்தில் தலைமை ஏற்று ஆற்றிய உரை.

பெரியார் - குடி அரசு - 28.09.1930

முதல் கணவனின் சம்மதத்துடன் மறுமணம்

பொன்னம்பலனார் - சுலோசனா

திருவாளர் அ. பொன்னம்பலனார் அவர்களது திருமண மானது 24ந் தேதி மாலை 5 மணிக்கு பிறையார் நாடார் ஹைஸ் கூல் ஆலில் உயர்திரு. புரபசர் லக்ஷிமி நரசு அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. திருமண ஒப்பந்தம் நடைபெறுவதற்கு முன் திரு. ஈ. வெ. இராமசாமி எழுந்திருந்து சில வார்த்தைகள் சொன்னார்.

அதாவது சீர்திருத்த திருமணம் என்றும் சுயமரியாதைத் திருமணம் மென்றும் சொல்லப்படுபவைகளெல்லாம் எனது கருத்துப்படி பழைய முறையில் உள்ள அதாவது தெய்வீக சம்மந் தம், சடங்கு, இருவருக்கும் சம உரிமை இல்லாத கட்டுப்பாடு, நியாய வாழ்க்கைக்கு அவசியமில்லாத இயற்கை தத்துவத்திற்கு முரணான நிபந்தனைகள் ஆகியவைகளில் இருந்து விடுபட்டு நடைபெறும் திருமணங்களேயாகும். சுயமரியாதை இயக்கத் திற்குப் பின் இத்திருமண விஷயத்தில் அனேகவித சீர்திருத்த மணங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

அதாவது பார்ப்பனப் புரோகிதமில்லாத - அர்த்தமற்ற, அவசியமற்ற சடங்குகள் இல்லாத, புரோகிதமே இல்லாத ஒரே நாளில் ஒரே மணியில் நடைபெறக்கூடிய வீண்செலவு இல்லாத முதலிய மாதிரியிலும் மற்றும் கலப்பு மணங்களும், விதவை மணங் களும், குழந்தைகளுடன் விதவை மணங்களும், ஒரு கணவன் ஒரே

காலத்தில் இரு பெண்களை வாழ்க்கைத் துணைவர்களாய் ஏற்றுக்கொண்ட மணங்களும், மனைவியை புருஷன் ரத்து செய்துவிட்டு வேறு பெண்ணை செய்து கொண்ட மணங்களும் மற்றும் கிறிஸ்துவ மதத்தில் ஒரு மனைவி ஏற்கனவே இருக்க அதைத் தள்ளிக் கொண்ட திருமணமும் மற்றும் பொட்டுக்கட்டி தாசித் தொழிலி லீடுபட்டப் பெண்கள் பொட்டுக்களை அறுத்து விட்டு செய்துகொண்ட மணமும் இப்படி யாக பலவித சீர்திருத்த மணங்கள் இதுவரை நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

ஆனால் இந்த திருமணம் என்பதானது இதுவரை நடந்த சீர்திருத்த திருமணங்களை யெல்லாம் விட ஒருபடி முன்னேறிய திருமணம் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இன்றைய மணமகளாகிய திருமதி. சுலோசனா ஏற்கனவே திருமணம் நடந்து அந்தம்மையினுடைய கணவனார் இப் பொழுது நல்ல நிலையிலும் உத்தியோகத்திலும் இருந்து கொண் டிருக்கிறார். அப்படி இருக்க இந்தம்மைக்கு இப்போது முதல் புருஷன் இருக்கவே அவரிடமிருந்து விலகி, இது இரண்டாவ தாக செய்துகொள்ளும் சீர்திருத்த திருமணமாகும்.

இந்தத் திருமணம் முதல் புருஷனுடைய சம்மதப்படியே நடைபெறுவதாகும். பெண்ணின் தகப்பனாரும் மற்ற நெருங்கிய பந்துக்களுடையவும் முழுச்சம்மதத்துடனேயே இது நடைபெறு கின்றது.

பெண்ணின் தகப்பனார் இப்பொழுதுமீ 500, 600 ரூபாய் சம்பளத்தில் சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருப்பதாக அறி கிறேன். பெண்ணின் தகப்பனார் பெண்ணுக்கு இந்த நகைகள் போட்டி ருப்பதல்லாமல் இந்த மகாநாட்டுச் செலவு, கல்யாணச் செலவு மற்ற செலவு ஆகியவைகள் அவராலேயே செய்யப்படுகிறது. பெண்ணின் சிறிய தகப்பனார் நேரில் இருந்து எல்லாக் காரியங் களையும் நடத்துகின்றார். அதனால் தான் இந்தத் திருமணம் இதுவரை நடந்த சீர்திருத்த திருமணங்களை யெல்லாம் விட ஒருபடி முன்னேறிய திருமணம் என்று சொன்னேன். **மணமகன் திரு. பொன்னம்பலம்** அவர்களைப்பற்றி உங்களுக்கு ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவர் **“சைவவேளாளர்” வகுப்பு என் பதைச் சேர்ந்தவராயிருந்தவர்.** அவற்றையெல்லாம் அடியோடு ஒழித்து எவ்வித ஜாதிமத பேதம் இல்லாமல் சகலத்திற்கும் துணிந்து சுயமரியாதைத் தொண்டாற்றிவருபவர். **பெண்**

ஸ்ரீவைணவர் என்று சொல்லப்படுவதும் **சாத்தாதார்** என்று சொல்லப்படுவதுமான வகுப்பைச் சேர்ந்திருந்தவர். அவற்றை யெல்லாம் அடியோடு விட்டுவிட்டதுடன் இத்திருமண விஷயத் தில் அப்பெண்ணுக்கு வேறுயார் யாரோ எவ்வளவோ குக்ஷிகள் செய்து பெரும் பெரும்பழிகள் கூறி அதன் புத்தியை கலைத்தும் அதற்கெல்லாம் முற்றிலும் ஏமாறாமல் தைரியமாய் இருந்து இத்திருமணத்திற்கு இசைந்தனர்.

ஆகவே இத்திருமணமானது நாம் விவாக முறையில் என்னென்ன விதமான கொள்கைகளை நமது இயக்கத்தின் மூல மாகப் பிரசாரம் செய்கின்றோமோ அவைகளில் முக்கியமான தொன்றென்றும் **ஆண் பெண் விவாக விஷயத்தில் ஏற்படும் சீர்திருத்தமே நமது நாட்டை- ஏன் உலகத்தையே சமதர்ம மக்க ளாகச் செய்யக்கூடிய ஒரு முக்கிய கருவியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.**

பெரியார் - குடி அரசு - 31.05.1931

ராகு காலத் திருமணம்

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! இன்று இங்கு நடக்கும் திருமணம் சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதை நான் முழு சுயமரியாதைத் திருமணம் என்று ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. பார்ப்பான் வரவில்லை என்பதையும், அர்த்தமற்ற சடங்குகள் அநேகமாயில்லை என்பதையும், வீண்மெனக்கேடான காரியமும் வீண் செலவுமான காரியமும் இல்லையென்பதையும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் தாலி கட்டத் தயாராயிருப்பதாகத் தெரிகிறேன். பெண் உட்கார்ந்திருக்கும் மாதிரியைப் பார்த்தால் பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் இதற்கு முன் அறிமுகம் கூட ஆனதில்லை போல் காணப்படுகின்றது. சுயமரியாதைக் கல்யாணத்தின் முறைகள் இன்னின்னது என்று இப்போது வரையறுப்பது என்பது காதால் கேட்பதற்கே முடியாத காரியமாயிருக்கும்.

கல்யாணம் என்பதே வேண்டிய தில்லை என்று சொல்லக் கூடிய திட்டம் சுயமரியாதை இயக்கக் கொள்கையில் ஒரு காலத்தில் வரக்கூடும். எந்தப்பெண்ணும் எந்த மாப்பிள்ளையும் புருஷன் பெண் ஜாதிகளாகப் போகிறார்கள் என்று பெற்றோர்களுக்குக் கூடத் தெரிய முடியாத நிலைமை ஏற்படும்.

இந்த மாப்பிள்ளைக்கு இதற்கு முன் எத்தனை பெண் கல்யாணமாயிற்று? இந்தப் பெண்ணுக்கு இதற்குமுன் எத்தனை புருஷன் கல்யாணம் ஆயிற்று? என்கின்ற கணக்குப் போடக் கூடிய காலம் வரும். மற்றும் அதைப்பற்றியே மக்கள் விசாரிக்க - யோசனை செய்யக்கூடிய அவசியமே இல்லாமலும் போகக் கூடும்.

அந்த மாதிரி கல்யாண முறையும் இன்றைய குடும்ப வாழ்க்கை முறைகள் ஒழிந்து ஆணும் ஆணும் சிநேகமாய், அன்பாயிருப்பது போலவே ஏதோ ஒரு பெண்ணும் ஏதோ ஒரு ஆணும் பெண்ணும் சிநேகமாயிருக்கின்றார்கள் என்கின்ற அளவில் மாத்திரமே சம்பந்தமிருக்கும்படியான காலமும் வரும்.

இதெல்லாம் அநேகமாய் பெண் மக்களுக்கு பகுத்தறிவு உணர்ச்சியும், சுயமரியாதை உணர்ச்சியும், உண்மைச் சுதந்திரம் என்பது என்ன என்கின்ற உணர்ச்சியும் வந்தவுடனே ஏற்பட்டு விடும்.

இப்போது பெண்கள் அடிமைப் பொருள்கள் என்றும் தாங்கள் மற்றவன் அனுபவிக்கும் பொருள் என்றும்தான் எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். பெண்கள் தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்ள நினைப்பதே அவர்களின் அடிமை உணர்ச்சியின் அறிகுறியாகும். அந்தக் கருத்துக் கொண்டுதான் அவர்களுக்கு நடை, உடை அணி முதலியவைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு தாசி என்பவள் அதாவது தான் பிறர் அனுபவிப்பதற்காக இருக்கின்றவள், அதன் பயனாய் ஜீவிக்கின்றவள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் ஒருத்தி தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்வதில் இருக்கும் மனோபாவத்திற்கும் மற்றப் பெண்கள் அலங்கரித்துக் கொள்ளுவதில் இருக்கும் மனோபாவத்திற்கும் அதிக வித்தியாசமிருப்பதாக நான் கருதுவதில்லை.

மிருகம், பட்சி ஆகியவைகள் ஆணைவிட பெண் தாழ்ந்ததென்று கருதுவதில்லை. "ஆணுக்காகத்தான் பெண் இருக்கிறோம்"என்று கருதி, தங்கள் மீது ஆண்கள் ஆசைப்பட வேண்டும் என்று சிறிதும் முயற்சிப்பதில்லை. ஆண்கள் ஆசைப்படும்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கருதுவதுமில்லை. ஆனால் பெண் ஜன்மம் எடுத்து தாங்கள் அலங்கரித்துக் கொண்டு ஆண்கள் ஆசையை எதிர்பார்ப்பதற்கே ஏற்பட்டதென்பதாய் கருதுகிறார்கள்.

தன் சொந்தப் புருஷனை சந்தோஷிக்கச் செய்யவோ திருப்தி அடையச் செய்யவோ என்று செய்யுங் காரியங்களும் கூட ஒரு வித அடிமை எண்ணத்தில் பட்டதே ஆகும். நடைஉடை பாவனைகளில் புருஷனை விட மாறுபட்டிருக்க வேண்டும் என்கின்ற மனப்பான்மையும் அடிமை மோகமேயாகும். இவைகள் எல்லாம் இயற்கைக்கு மாறுபட்டவையேயாகும். எப்படியோ

ஆதியில் இம்மாதிரி ஏற்பாடு செய்து விட்டதால் அந்த பத்ததிகள் இனியும் நடந்து வருகின்றன.

ஆண்களும் அனேகமாய் தனது வீட்டை, வண்டியை, மாட்டை அலங்கரிப்பதில் என்ன மனோபாவம் கொள்ளுகின்றார்களோ அதே மனோபாவம்தான் தன் பெண் ஜாதியை சிங்காரிப்பதிலும் கொள்ளுகிறான். ஆகையால் பெண்கள் தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்வது என்கின்ற மனப்பான்மையை ஒழிக்க வேண்டியது பெண்கள் விடுதலையில் - சுதந்திரத்தில் ஒரு திட்டமாகும்.

தவிர திருமணம், கல்யாணம் என்பவைகள் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வது என்பது தவிர மற்றபடி இதில் வேறு ஒன்றுமே இல்லை. இந்த ஒப்பந்தமும் இருவர் சௌகரியத்தை பொருத்த காரியங்களுக்கு மாத்திரமே அல்லாமல் மற்றொன்றுக்கும் இல்லை. அதுவும் இருவருடைய சமமான சௌகரியத்திற்குத் தானேயொழிய ஒருவருக்கு அதிக சௌகரியம் ஒருவருக்கு குறைந்த சௌகரியம் என்பதாக சிறிது வித்தியாசங்கூட கொண்டதாயிருப்பதல்ல. அதிலும் இருவரது சுதந்திரங்களும் சமமாய்க் கருதப்பட்ட தாகவும் அதற்கு எவ்விதத்தடையும் இருப்பதாகவும் இருக்கக் கூடாததாகும். அனேகமாய் இந்த ஒப்பந்தங்கள் எழுதி ரிஜிஸ்டர் செய்வதுதான் இனிப் பொறுத்தமானதாக இருக்கும். வேண்டுமானால் புதுவீடு குடிபோதல், புதிய தொழில் வியாபாரம் முதலிய காரியங்கள் துவக்கப்படுபவை ஆகியவை களுக்காக எப்படி முதலிலேயே சற்று விளம்பரம் இருந்தால் அனுகூலம் என்று கருதுகின்றோமோ அதுபோல் நண்பர்கள், நான்கு பந்துக்கள், அக்கம் பக்கத்தார்கள் ஆகியவர்களுக்கு தெரியக்கூடியதாய் இருப்பதும் நன்மை யானதுதான். அதிலும் ரிஜிஸ்டர் இல்லாத திருமணங்களுக்கு சாக்ஷிகள் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்கின்ற முறையில் பலர் அழைக்கப்படு வதும் சரிதான். ஆனால் இதற்காகவே அதிகச்செலவும் மெனக்கேடும் கூடாது என்பது மாத்திரம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். திருமணச் சடங்கு என்று ஒன்றை தனிப்படுத்தி வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை.

மணமக்கள் சபைக்கு வந்து தங்கள் தங்கள் ஒப்பந்தங்களைச் சொல்லி ஒப்புக் கொண்டதற்கு அறிகுறியாய் தங்கள் தங்கள் சுருக்கெழுத்துள்ள மோதிரம் மாற்றிக் கொள்வதோ மாலை

மாற்றிக் கொள்வதோ போதுமானதே யாகும். இதற்காகவென்று ஏன் அதிகப் பணச்செலவு செய்ய வேண்டும்? என்பதுதான் எனக்கும் புரியவில்லை. புதுச்சேலை, புதுநகை தாம்பூலம் இவைகளெல்லாம் பயனற்ற செலவாகவே ஆகின்றன. அனேக சுயமரியாதை கல்யாணங்களில் மாப்பிள்ளை சாதாரண உடுப்புடன் இருந்திருக்கிறார்கள். பெண்கள்தான் உயர்ந்த சேலையும், விலையுயர்ந்த நகைகளும் அணிந்து ஒரு ஆணானவன் பெண் வேஷம் போட்டிருப்பது போல் விளங்குகின்றார் கள். இவையெல்லாம் நாகரீகம் என்பதோடு பெண் மக்களின் தன்மையையே குறைத்து விடுகின்றது. பெண்கள் சுதந்திரத்துக்கும், பெண்கள் விடுதலைக்கும் அவர்கள் மனப்பான்மை சற்று மாறியேயாக வேண்டும். **“நான் அடிமையாய்த்தான் இருப்பேன் நீ மாத்திரம் எனக்கு எஜமானனாய் இருக்கக் கூடாது” என்பதில் அர்த்தமேயில்லை.**

தவிர பெண்களுக்கு பிள்ளைப்பைத்தியம் இருப்பது மிகவும் புத்தி கெட்டத்தனமாகும். பிள்ளைகள் பெறாமல் இருப்பதற்கு எவ்வளவு சௌகரியம் செய்து கொள்ளக்கூடுமோ அவைகளை செய்து கொள்ள வேண்டும். கொஞ்சுவதற்கென்று பிள்ளைகளைப் பெற்று அவற்றைக் காப்பாற்றுவதற்கு என்று அதற்கு நேர் விரோதமாய் என்னென்னமோ செய்து அஞ்ச வேண்டியதாகி விடுகிறது.

எவ்விதத்திலும் பொறுப்பில்லாதவர்கள் வெகுதாராள மாய் “16 பிள்ளைகள் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ வேண்டும்” என்று ஆசீர்வாதம் செய்துவிடுகிறார்கள். பிள்ளை பெற்று வளர்க்கக் கஷ்டப் படுகின்றவர்கள் யார் என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள். நமது அறிவீன மானது இக் கஷ்டங்களை உணரச்செய்யாமல் செய்து விடுகிறது. உணர்ந் தாலும் அதற்கு நாம் ஜவாப்தாரியல்ல என்று நினைத்துக் கொள்வதால் அக்கஷ்டத்திலிருந்து விலக முடிவதில்லை.

குறிப்பு : கும்பகோணம் சாக்கோட்டையில் 12-06-1931 அன்று நடந்த ‘ராகு காலத்’ திருமணத்தில் ஆற்றிய உரை.

குடி அரசு - 21.06.1931

அடிமைத் திருமணம்

பழங்காலம் என்றால் என்ன?, காட்டுமிராண்டிக் காலம் என்றால் என்ன?, மிருகப் பிராயம் என்றால் என்ன?, குரங்குப் பிராயம் என்றால் என்ன? என்று பார்த்தால், பழங்காலத்தின் யோக்கியதை விளங்காமல் போகாது. அத்தோடு தற்கால நாகரிகம் என்றால் என்ன? நம் லட்சியம் என்ன? என்று பார்த்தாலும் பழமையின் யோக்கியதை விளங்கி விடும். திருமணத்திற்கு இன்ன முறை திருமணம் என்று முறை கூறுவதும் அதுபோலவே அநாகரிகத்தில் தான் கொண்டு போய்விடும்.

நம் நாட்டில் முற்காலத் திருமண முறை இன்னது, ஆரியர்களின் திருமணமுறை இன்னதென்று சொல்ல யாராலும் முடியாது. ஆரியத்தில் வேண்டுமானால், எட்டுவிதத் திருமண முறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. அவை அத்தனையும் காட்டுமிராண்டிதனமானவையும், மலைவாசிகள், இலம்பாடிகள் என்பவர்களுக்குள் இருந்து வந்தனவும், இன்றும் இருப்பனவுமான திருமண முறைகளாகவே காணப்படுகின்றன. ஏனெனில், ஆரியர் மதம், கலை, வேதம், சாஸ்திரம், புராணம், இதிகாசம் முதலானவை எல்லாம் பெரிதும் காட்டு மிராண்டிக் காலத்தில் ஏற்பட்டவையாகும்.

ஆதலால், அத்திருமண முறைகள் எல்லாமுமே பெண்ணை மற்றவனுக் குத் தாய் - தந்தையர்கள் தானம் பண்ணுவதும், விலைக்கு விற்பதும், தங்கள் வாழ்வைக் கருதிக் கூட்டி விடுவதும், மற்ற எவனோ ஒருவன் பலாத்காரமாயும், திருட்டுத்தனமாயும், துஷ்டத்தனமாயும் தூக்கிக் கொண்டு போவதுமாகவே இருக்கிறது.

ஆனால், அவற்றில் ஒன்றே ஒன்று மாத்திரம், 'காந்தர்வமணம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. அது ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டதும் உண்டான காதல் உணர்ச்சியால் நேர்ந்த புணர்ச்சி யின் பயனாய் ஏற்பட்ட திருமணம்' என்று சொல்லப்படுகின்றது. அதையே தான் தமிழர்களும் தங்கள் பழைய திருமணமுறை என்று உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். இதை எப்படி மனிதத் திருமணம் என்று சொல்ல முடியும்? வாழ்க்கைக் குறிக்கோள் இல்லாதவர்களுக்குத்தான் காதல் திருமணம் அல்லது காந்தர்வ திருமணம் என்பது பொருந்தும்.

ஏனெனில், காம மணம் அல்லது காதல் மணம் என்பது பெரிதும் புணர்ச்சி இன்பத்துக்கு மாத்திரம் பொருந்தலாமே ஒழிய நல்வாழ்க் கைக்கு, வாழ்க்கை ஒப்பந்தத்துக்குப் பொருந்துமா? என்பது சந்தேகமே யாகும். நல் வாழ்க்கைக்குப் புணர்ச்சி இன்பத் தகுதி மாத்திரமே போதாது. வாழ்க்கைத் தகுதியும் வேண்டும். 'காதல் மணத்திலோ காந்தர்வ மணத்திலோ' வாழ்க்கைத் தகுதி எப்படி அமையக் கூடும்? வாழ்க்கைத் தகுதிக்காக ஒருவரை ஒருவர் பழகி இருவருக்கும் திருப்தி ஏற்பட்ட பிறகு தான் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

ஏனெனில், இன்றைய உலகில் நடக்கும் திருமணம், திருமணம் செய்து கொள்ளுபவர்கள், கொள்ளுபவர்களது பெற்றொராலும், மற்றோராலும் வளர்க்கப்பட்டுத், தம் மக்கள் தங்கள் நலனுக்குப் பொறுப்பேற்றுப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத்தக்க வாழ்க்கை நடத்தத் தகுதி யான பருவம் வந்துவிட்ட தென்று கருதி, அவர்களைப் பெற்றோர்கள் தங்களிடமிருந்து பிரித்துத் தனி வாழ்க்கை நடத்த ஒரு துணை சேர்த்துக் கொள்ளுவதுமாகும். இந்த வாழ்க்கைத் துணை சேர்ப்பது என்பது துணைவர்கள் இருவருடைவும் ஆயுள்காலம் வரையும் கூடி இருக்கவும், புணர்ச்சி இன்ப உணர்ச்சி அடியோடு ஒழிந்து போன பின்பும் ஒருவருக் கொருவர் உற்ற துணையாய் இருந்து இன்பமும், திருப்தியும், புகழும், பேரும் அடைந்து கொண்டிருக்கவுமாகும். இப்படிப்பட்ட நிலைக்கு எங்கோ இருவர் தனித்தனியே திரியும் போது, கண்டதும் காதல் (காமம்) கொள்ளும் காதல் மணம் பொருத்தமாகுமா?

இன்று பெண்களுக்குப் படிப்பு இல்லாததாலும், சுதந்திர உணர்ச்சியோ மான உணர்ச்சியோ இல்லாதபடி அடிமைத் தன்மைக்கு ஏற்ற வண்ணம் பெற்றோர்களால் வளர்க்கப்படுவதாலும், பெண்கள் பெரிதும் திருமணம் என்றால் அடிமை வாழ்வுக்குத் தலை நீட்டுவதுதான்

என்று கருதி இருப்ப தாலும், இப்படிப்பட்ட அடிமைப் பெண்களே பதிவிரதைக் கூட்டத்தில் சேர்க்கப் படுவதாலும், நம் பெரும்பாகம் பெண்களுக்கு அடிமைத் திருமணம் ஆனந்த மாயிருக்கிறது.

ஆண்களும் வாழ்க்கை இன்பம், வாழ்க்கை முயற்சி இன்னது என்று தெரியாத காலத்திலே மணம் செய்து கொள்ளுகிறபடியால், மனைவியின் அடிமைத்தனமும், புணர்ச்சித் தோற்றமும் சரியாய் இருப்பதைக் கொண்டே மனத்தில் திருப்தி அடைந்து வாழ்க்கையிலும் திருப்தி அடைந்து விடுகிறார்கள். அல்லது தன்னைத் தனக்குக் கிடைத்த பெண்ணுடன் கூடி இருப்பதற்கு ஏற்றபடி சரிபடுத்திக் கொள்ளு கிறார்கள். அல்லது இது தான் வாழ்க்கை இயற்கை என்று சரிப்படாத தன்மையையும் சகித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

காதல் மணங்களும், காந்தர்வ மணங்களும் துணைவர்களுக்குக் காம உணர்ச்சியும் அதில் தகுதியும் இருக்கும் வரைதான் இன்பம் அல்லது திருப்தி அளிக்கும். அதுவும் மற்ற வகையில் ஒத்தில்லாத பட்சம் அடிமைத்தனத்தோடு முடிந்துவிடும். பிறகு அது வாழ்க்கை என்னும் வண்டிக்கு வலுவில் பழகிப் பூட்டப்பட்ட எருதுகள் போல வாழ்க்கை முறை என்னும் வண்டிக்காரனால் அதட்டியும் அடித்தும் ஓட்டப்பட்ட மாடுகள் போல் இளைப்பாற நேரம் இல்லாமல் போய்க் கொண்டே இருந்து முடிவெய்த வேண்டியது தானே ஒழிய வேறில்லை.

'காதல் கிழத்தி வாழ்க்கைக்கு உதவாள்', 'வாழ்க்கைக் காதலுக்கு உத வாள்' என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. ஆதலால், காதல் மணத்தை விட வாழ்க்கை ஒப்பந்த மணமே நல்வாழ்க்கைக்கு மேலானதாக இருந்து வரக்கூடும் என்பது எனது கருத்து.

ஏன் என்றால், பொருளாதார சுதந்திரம், பிள்ளைப்பேறு அல்லது சந்ததி சுதந்திரம் ஆகிய இரண்டுமேதான் இன்றைய வாழ்க்கையின் முக்கிய லட்சியங்களாக இருந்து வருகின்றன. இவற்றிற்கு ஏற்றபடி வாழ்க்கைத் துணைத் திருமணம் ஏற்படாததாலேயே திருமணம் ஆகி வெகுநாட்களுக்கு மணப் பெண்கள் வேலைக்காரி அல்லது அடிமை என்ற தன்மையிலேயே இருக்க வேண்டியதாக ஆகிவிடுகிறது. அதனா லேயே பெண்கள் குழந்தைக ளைப் பெற்று வாலிபம் நீங்கிய பிறகு தான் உண்மையான வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஆக முடிகின்றது. இதனா லேயே பல வீடுகளில் திருமணம் நடந்து வெகு நாள் வரை

பெற்றோர்களின் மேற் பார்வையும், ஆதிக்கமும் இருக்க வேண்டியதாகி, மணமக்கள் காதலைச் சரிவர அனுபவிப்பதற்கில்லாமல் போய்விடுகிறது.

ஆதலாலேயே காதல் மணம் என்பதும் இன்றைய வாழ்க்கை முறைப் படி நடந்தால் அர்த்தமற்றதாகவே காணப்படும். உதாரணமாக இன்று மண மக்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் காதல் துணைவர்களும் ஏதோ அகஸ்மாத்தாய் ஏற்படும் துணைவர்கள் தானே ஒழிய இவை களுக்கு அஸ்திவாரம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. என்றாலும் நம் நாட்டில் இப்போது நாமும் மற்றவர்களும் திருமண விஷயத்தில் செய்யும் மாற்றமும் அல்லது சீர்திருத்தம் என்பதெல்லாம் மணமுறையில் தானே ஒழிய வாழ்க்கைத் துணை சேர்ப்பதில் அல்ல என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பெண் கள் முன்னேற்றமும், பெண்கள் சுதந்திரமும் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது பல விஷயங்கள் குறுக் கிடுகின்றன. பெண் களைத் தகுதியாக்க வேண்டிய விஷயங்கள் அதிகமிருக்கின்றன. பொருளாதாரத்துறையில் மாற்றமும் செய்ய வேண்டிய விஷயமும் இருக்கின்றது. சமுதாயத்துறையில் செய்ய வேண்டிய திருத்தமும் அதிக மிருக்கின்றது.

பணமில்லாத பெண்ணும், சுதந்திரமில்லாத பெண்ணும், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சம ஒழுக்க முறை சமுதாயத்தில் இல்லாத பெண்ணும் எப்படி விடுதலை அடைய முடியும்? எப்படி முன்னேற்ற மடைய முடியும்? என்பது பற்றி யோசித்தால் அதிலுள்ள கஷ்டம் விளங்கும்.

பெரியார் - விடுதலை -03-05-1943

திராவிடர் திருமணம்

வினா: *சுயமரியாதைத் திருமணம் என்பது எது?*

விடை: *நமக்கு மேலான மேல் ஜாதிக்காரன் என்பவனை (பார்ப் பானை)ப் புரோகிதனாக வைத்து நடக்காத திருமணம் சுயமரியாதைத் திருமண மாகும்.*

வினா: *பகுத்தறிவுத் திருமணம் என்றால் என்ன?*

விடை: *நமக்குப் புரியாததும், இன்ன அவசியத்திற்கு இன்ன காரியம் செய்கிறோம் என்று அறிந்து கொள்ளாமலும், அறிய முடியா மலும் இருக்கும்படியானதுமான காரியங்களை (சடங்குகளை)ச் செய் யாமல் நடத்தும் திருமணம் பகுத்தறிவுத் திருமணம் ஆகும்.*

வினா: *தமிழர் (திராவிடர்) திருமணம் என்றால் என்ன?*

விடை: *புருஷனுக்கு மனைவி அடிமை (தாழ்ந்தவள்) என்றும், புருஷனுக்கு உள்ள உரிமைகள் மனைவிக்கு இல்லை என்றும் உள்ள ஓர் இனத்திற்கு ஒரு நீதியான மனு நீதி இல்லாமல் நட்பு முறை வாழ்க்கை ஒப்பந்த மாகக் கொண்ட திருமணம் தமிழர் திருமணமாகும்.*

வினா: *சுதந்திரத் திருமணம் என்றால் என்ன?*

விடை: *ஜோசியம், சகுனம், சாமி கேட்டல், ஜாதகம் பார்த்தல் ஆகிய மூடநம்பிக்கை இல்லாமலும், மணமக்கள் ஒருவருக்கொருவர்*

நேரில் பார்க்காமல், அன்னியர் மூலம் ஒருவரைப் பற்றி ஒருவர் தெரிந்தும் அல்லது தெரிந்து கொள்வதைப் பற்றிக் கவலையில்லாமல் மற்றவர்கள் கூட்டி வைக்கும் தன்மை இல்லாமலும், மணமக்கள் தாங்க ளாகவே ஒருவரை ஒருவர் நன்றாய் அறிந்து திருப்தி அடைந்து காதலித்து நடத்தும் திருமணம் சுதந்திரத் திருமணமாகும்.

வினா: *புரட்சித் திருமணம் என்றால் என்ன?*

விடை: *தாலி கட்டாமல் செய்யும் திருமணமாகும்.*

வினா: *சிக்கனத் திருமணம் என்றால் என்ன?*

விடை: *கொட்டகை, விருந்து, நகை, துணி, வாத்தியம், பாட்டுக் கச்சேரி, நாட்டியம், ஊர்வலம் முதலிய காரியங்களுக்கு அதிகப் பணம் செலவு செய்வதும், ஒரு நாள் ஒரு வேளைக்கு மேலாகத் திருமண நிகழ்ச்சியை நீட்டுவதுமான ஆடம்பரக் காரியங்கள் சுருங்கின செலவில், குறுகிய நேரத்தில் நடத்துவது சிக்கனத் திருமணமாகும்.*

வினா: *இவைகளையெல்லாம் சேர்த்து நடத்துகிற திருமணத்திற்கு ஒரே பேராக என்ன செய்யலாம்.*

விடை: *1950-வருடத்திய மாடல் திருமணம் அல்லது தற்கால முறைத்* ***திராவிடர் திருமணம்*** *என்று சொல்லலாம்.*

சித்திரபுத்திரன் - விடுதலை -14-03-1950

புரட்சித் திருமணங்கள்!

இந்த 5, 6-நாட்களில் தமிழ்நாட்டில் ஏராளமான திருமணங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இவைகளில் பெரும்பகுதி பண்டைய முறைப் படியே இருக்கலாம். அதாவது, பெற்றோர்களும் மற்றவர்களும் மாட்டுச் சந்தையில் மாடு வாங்கிச் சேர்ப்பது போல் ஜோடி சேர்க்கப்பட்டவை களாயிருக்கும். சில பொறுப்பற்ற ஒருவனைக் கொண்டு 'சோதிடம்' என்ற பெயரால் ஜோடி சேர்க்கப்பட்டதாயிருக்கும்.

பெரும்பாலான ஏன் 1,000-க்கு 999-திருமணங்கள் அவரவர் ஜாதிக்குள்ளாகவே நடைபெற்றிருக்கும். பாதியாவது, பார்ப்பனீய (ஆரிய) முறைகளின்படி நடந்தவைகளாயிருக்கும். கிட்டதட்ட எல்லாத் திருமணங்களும் 'முகூர்த்தநாளில்', 'நல்லவேளையில்' நடந்தவைக ளாகவேயிருக்கும்.

பல திருமணங்கள் பார்ப்பனீயத்தை நீக்கியும் நடைபெற்றிருக் கும் என்பது உண்மையே. ஆனால், இதுமட்டும் போதாது. நம் இனம் (சமுதாயம்) ஒன்றாக வேண்டுமானால், நம்மிடையே நுழைக்கப்பட்ட ஜாதி ஒழிந்தே தீரவேண்டும். ஜாதி எப்படி ஒழியும்? அவரவர் தம் அக் காள் மகளையும், அத்தை மகளையும் மணஞ்செய்து கொண்டேயிருந் தால் ஜாதி ஒழிந்து விடுமா?

நாடார் நாடாரையும், வன்னியர் வன்னியரையும், நாயுடு நாயுடுவையும், அய்யர் அய்யரையும், முதலியார் முதலியாரையும், ஆதிதிராவிடர் ஆதி திராவிடரையுமே திருமணஞ் செய்து கொண்டிருந் தால், இன்னும் பத்து நூறாண்டுகள் ஆனாலும் ஜாதி ஒழியப்போவ தில்லை.

கலப்பு மணம் செய்து கொண்டவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தை கள் ஜாதியில்லாமல் பிறக்கின்றன. அவர்களை எந்த ஜாதி யாருமே ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள்.

ஆதலால், சமுதாயப் புரட்சியில் உண்மையான ஆர்வமும், துணிவும் கொண்டவர்கள் கலப்பு மணத்தையே செய்து கொள்ள வேண்டும்.

வெகு அருமையான ஜோடிகள் இன்று ஒன்று சேர முடியாம விருப்பதற்கு அந்தப் பாழும் ஜாதியே குறுக்கு வேலியாக நிற்கிறது. 'நாங் கள் உயர் ஜாதி கிறிஸ்தவர்கள்; அவர்கள் நாடார் கிறிஸ்தவர்கள்' அவர் கள் நாடார் கிறிஸ்தவர்கள் ஆதலால் நாங்கள் இருவரும் எப்படி மணஞ் செய்து கொள்வது? என்று கேட்கிறவர்கள் கிறிஸ்துவர்களிலேயே இருக்கிறார்களென்றால், ஆரிய (இந்து) மதத்திலுள்ளவர்களைப்பற்றிக் கேட்கவா வேண்டும்?

'ஜாதித்தடை காரணமாகத் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியாம விருப்பவர்களுக்குச் சர்க்கார் தனிச்சலுகை காட்டி, பெற்றோர் சொத்திலும் உரிமை பெறும்படியாச் செய்வோம்'என்று நாளைக்கு ஒரு சட்டம் வருமேயானால் ஒரே மாதத்தில் இந்திய நாட்டில் ஓர் இலட்சம் திருமணங்கள் நடைபெறுவதைக் காணலாம். இன்று மணங்கள் இரண்டொன்று நடந்து வருவது போதாது. ஏராளமாக நடைபெற வேண்டும். கலப்பு மணத்தம்பதிகள் மாநாடு என்ற ஒன்றைக் கூட்டி னால், தமிழ்நாட்டில் பத்தாயிரம் ஜோடிகளாவது வர வேண்டும். சென்ற வாரத்தில் சென்னை டாக்டர் சடகோப (முதலியார்) அவர்களின் மகன் (டாக்டர்) ஜாதி- மதம் - மொழி ஆகிய மூன்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு பெண்ணைத் திருமணஞ்செய்து கொண்டார். அந்த நிகழ்ச்சிக்குச் சென் னைப் பிரமுகர்களில் வராதவர்கள் நூறுபேர் கூட இருக்காது. இது போன்ற **கலப்புத் திருமணங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் நடைபெற வேண்டும். அப்போதுதான் நம் சமுதாயத்தில் நிரந்தர அய்க்கியம் ஏற்படும்.**

இனி அடுத்தபடியாகத் திருமணஞ் செய்கின்ற முறை பற்றியும் ஒரு வார்த்தை. பார்ப்பனப் புரோகிதனை வைத்து நடத்துகின்ற திருமணங்கள் தமிழர்களிடையே மிகமிகக் குறைந்து விட்டது. சட்டிப்பானை, குச்சிப் புகை, குத்துவிளக்கு ஆகிய பொருளற்ற கண்மூடிச் சடங்குகளும் விரைவாக மறைந்து கொண்டிருக்கின்றன. நமக்குத் தெரியாத ஓர்

அன்னிய மொழியில், நம் வீட்டில் தண்ணீரும் அருந்த மறுக்கின்ற ஓர் அன்னியன் எதை எதையோ உளறுவதை 'மந்திரம்' என்று நம்புகின்ற மூடர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்து வருகிறது.

ஆனால், திருமண நாளும், நேரமும் மாறவில்லை. 'நல்ல நாள்' என்று கூறி நம் வசதிக்குக் 'கெட்ட நாளிலேயே' திருமணங்கள் நடை பெறுகின்றன. விடுமுறை நாட்களில் திருமண நிகழ்ச்சியை வைத்துக் கொள்கிற அற்பத் துணிவு கூட நமக்கேற்படவில்லை. நேரமும் பஞ்சாங் கத்தில் கூறப்படும் 'முகூர்த்த வேளையாகவே' இருக்க வேண்டியிருக் கிறது.

சென்ற ஆண்டில் அமைந்தகரையில் (சென்னை) 'இராகுகாலம் என்று கூறப்படுகின்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 5-மணிக்கு ஒரு திருமணம் நடை பெற்றது. சென்ற வாரத்தில் டாக்டர் பி.வரதராஜீலு நாயுடு அவர்களின் திரு மகனுக்கு மாலை நேரத்திலேயே திருமணம் நடந்தது.

எனவே, இந்த மாதிரியான மாறுதல்களும் நம் திருமணங்களில் அவசியமாகும். இல்லாத வரையில் நம் மனத்தில் படிந்துள்ள பழமைப் பாசி முற்றிலும் போகவில்லை என்றே கூறவேண்டும். ***துளியாவது துணிவும், உணர்வும் உடைய இளைஞர்கள் அனைவரும் மேற்கூறிய மாறுதல்களைச் செய்து பயங்காளிகளுக்கு வழிகாட்டிகளாக இருப்பார் களென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.***

பெரியார் - விடுதலை - 01.09.1950

.....''இது மாதிரி **திருமணங்களில் மற்றும் தமிழர் வாழ்க்கை நடப்புகளில்** பழந்தமிழர் கொள்கை என்பதைப் பற்றி பேசக்கூடாதென்றும் அதைக் கொண்டு வந்து மேற்கோள் காட்டக்கூடாதென்றும் எனது தோழர் களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழந்தமிழன் யார்? அவன் கொள்கை என்ன? அதற்கு ஆதாரம் என்ன? அதற்கு இன்று அவசியம் என்ன? - என்பது போன்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல இன்று ஆளைக் காணோம். வீணாக, அந்தப் பேரில் பிழைக்கவோ, பெருமைப்படவோ, மக்களை சுரண்டவோ தங்கள் எண்ணத் திற்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளவோ பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பழந்தமிழன் யாராயிருந்தால் எனக்கென்ன? உங்களுக்குத் தான் என்ன காரியமாகும்? அவன் கொள்கையோ, மதமோ, கடவுளோ, நடப்போ, சக்தியோ எதுவாயிருந்தால் தான் இங்கு இன்று நமக்கு என்ன லாபம் ? என்பது தான் எனது கேள்வி.

பழந்தமிழர் நிலையைப் பற்றிப் பேசுபவர்கள் பகுத்தறிவுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் அறிவாளிகளானால், நடுநிலைக் காரர்களானால், அவர் களை ஒன்று கேட்கிறேன். அதாவது காட்டுமிராண்டி வாழ்க்கைக் கால மனிதனை விட கல்லாயுத கால வாழ்க்கை மனிதன் சிறந்தவன் அல்லவா என்பதும், அது போலவே 4000, 5000 வருடத்திற்கு முன் இருந்த மனிதனை விட இன்று இருபதாவது நூற்றாண்டில் வாழும் மனிதன் சிறிதாவது மேலான அனுபவம் பெற சவுகரியமும், ஆராய்ந்து பார்க்கும் வசதியும் உடைய வனா? அல்லவா? என்பதோடு அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த வாழ்வை விட, எண்ணிய எண்ணத்தை விட வேறான வாழ்வும், வேறான எண்ணங்களும் கொள்ள வேண்டியவனாய் இருக்கின்றானா இல்லையா என்பதேயாகும்.

இன்று வாழும் மனிதனுடைய எந்தக் காரியத்திற்கு பழந் தமிழனுடைய வாழ்க்கைக் குறிப்பும் நினைவுக் குறிப்பும் நமக்கு வேண்டி யிருக்கிறது என்று உங்களை வணக்கமாய்க் கேட்கிறேன்.

வீணாக பழந்தமிழர் கொள்கை என்பதும் பழந்தமிழர் வாழ்க்கை நிலை என்பதும் அந்நியன் ஏய்க்கவோ, அறியாமையில் மூழ்கவோ தான் பயன்படுத்தக் கூடியதாக ஆகி விட்டது.

இனி நம்முடைய எந்த சீர்திருத்தத்திற்கும் அந்தப் பேச்சு வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது பகுத்தறிவுவாதியின் கடமையாக ஆகி விட்டது. பழந்தமிழன் வந்து போதிக்கத் தகுந்த நிலையில் இன்று நமது மனித சமூகம் இல்லை.

பழந்தமிழன் கொள்கை எதுவும் இன்று எந்த மனித சமூகத்திற்கும் அவசியமும் இல்லை. மனிதன் காலத்தோடு, மாறுதலோடு, செல்ல வேண்டிய வனேயொழிய வேறில்லை. வேண்டுமானால் மடையர்களைத் தட்டி எழுப்ப ஆயுதமாக அதைக் கொள்ளலாம். ஆனால் சாதுமக்களை ஏமாற்ற அதைப் பயன்படுத்த விடக் கூடாது''

'வாழ்க்கைத் துணை நலம்' என்ற நூலில் 6,7-ம் பக்கங்கள்